

Ez az én történetem

Sziasztok srácok! Szeretném megosztani veletek a történetet arról, hogyan született meg az Elragadtatás rejtvénye című könyv, és egy kis vallomást is. 1973-ban születtem a Mózes családban, amikor az Egyesült Államokban legalizálták az abortuszt, és elkezdték meggyilkolni a csecsemőket, ahogy Mózes is abban az időben született, amikor a kisfiúkat ölték meg az országában. A szüleim Renee nevet adtak nekem, ami azt jelenti, hogy „újjászülettem”.

Keresztény családban nevelkedtem. Kisgyermekként, körülbelül 4-5 éves koromban, háromszor hallottam egy hangot hívni. Minden alkalommal odamentem anyámhoz, és megkérdeztem tőle, mit szeretne, és minden alkalommal azt mondta, hogy nem hívott. Azt mondta, talán valaki kintről hív, ezért odamentem, hogy megnézzem, de senki sem volt ott, és tudtam, hogy a hang bentről jön, és anyám volt az egyetlen ember otthon. Néhány évvel később a vasárnapi iskolai tanítóm elmesélte nekem Sámuel történetét, és azt, hogy az Úr háromszor szólította őt, és minden alkalommal azt hitte, hogy Éli hívja, de valójában maga az Úr szólította Sámuelet. Elmondtam a vasárnapi iskolai tanítónak, hogy ugyanez történt velem is, és a válasza az volt: „Talán az Úrnak van egy nagyon különleges elhívása az életedben, akárcsak Sámuelnek.” Arra is emlékszem, hogy kisgyermekként hallottam, hogy az Úr Mózeshez barátként fog szólni, és emlékszem, hogy örültem féltékeny voltam, és annyira kívántam, hogy az Úr is barátként szóljon hozzám.

12 éves koromban elfordultam a kereszténységtől, és nagyon lázadóvá, haraggal és önzéssel telivé váltam. Gyűlöltem a kereszténységet az Úr tanítása miatt, miszerint meg kell bocsátani az embereknek, és „oda kell fordítani a másik arcunkat is”, amit valójában a gyengeelméjűeknek szántam, és nem hagyott teret a bosszúnak azokon, akik megbántottak. Valójában zaklattak, és meg akartam védeni magam, de úgy éreztem, mintha a kereszténység nem engedné meg nekem ezt, ezért hagytam, hogy az emberek megverjenek anélkül, hogy egy ujjal is védekeztem volna. Végül annyira tele lettem gyűlölettel, hogy még a saját életemet is meggyűlöltem, és véget akartam vetni neki. Két héttel a tervezett öngyilkosságom előtt hallottam valakit az örökkévalóságról beszélni, és nagyon féltem attól, hogy az örökkévalóságot a pokolban kell szenvednem. Istenhez kiáltottam, hogy adjon nekem egyetlen okot az életre, hogy ne öljem meg magam, de azt mondtam neki, hogy nem akarok keresztény lenni, mert nem akarok megbocsátani azoknak, akik megbántanak, és kedvesnek lenni azokhoz, akik gonoszak velem. Azt mondtam Istennek, hogy ha egyszerűen csak adna nekem valamit, amiért élhetek, akkor amikor megöregszem és a halálomhoz közeledem, akkor keresztény leszek, hogy örök életem lehessen, és ne a pokolba kerüljek. Abban a pillanatban, hogy ezt kimondtam, melegséget éreztem, és libabőrös lettem. Olyan érzés volt, mintha valaki átölelne, és szeretetnek éreztem magam. Hallottam egy hangot, amint kimondja a nevemet, és azt mondja, hogy szeret. Tudtam, hogy ez nem lehet a saját hangom, mert egyszerűen egyáltalán nem szerettem magam. Hazamentem, és elkezdtem beszélni ehhez a hanghoz, kérdéseket feltenni, és a hang

minden kérdésemre válaszolt. Végre megtaláltam, amit mindig is kerestem – a barátságot Istennel. 13 éves koromban kezdődött, és mára igazi szerelmi viszony alakult ki a Teremtőmmel. Most már majdnem 40 éve vagyok keresztény, és majdnem 30 éve teljes munkaidőben szolgállok. Van egy csodálatos férjem és 5 csodálatos gyermekem, akik mind szeretik Jézust.

Az Úrral való kapcsolatomban számos döntésem vezetett át az életem során. Az Ő hangjának meghallása és az Ő utasításainak követése vezetett oda, ahol ma vagyok. Számos példát tudnék mondani arra, hogy az Úr hogyan szólt hozzám, hogy tegyek valamit, és én engedelmeskedtem, ami nagy jutalomhoz vezetett; vagy azt mondta nekem, hogy valami meg fog történni, és pontosan úgy történt, ahogy mondta; vagy olyan eseteket, amikor egyszerűen csak arra vezetett, hogy tegyek valamit, vagy ne tegyek valamit, és ez helyes döntésnek bizonyult. Nem tudok olyan esetről mesélni, amikor szólt hozzám, és az nem volt igaz, vagy szörnyű döntéshez vezetett, amit később megbántam. Mindig minden igazságra vezetett, és egyenesbe hozta az utamat, miközben követtem az Ő hangját.

Középiskolás koromban hihetetlenül tehetséges voltam matematikából. Tagja voltam a Matematikai Akadémiai Játékok Csapatának, és a csapatunk megnyerte az Állami Bajnokságot, ami teljes ösztöndíjat adott nekem a helyi főiskolára. A matematikatanáromat az egész állam Év Tanárának választották. Egy másik matematikatanárom a középiskolában azt mondta, hogy én vagyok a legjobb matektanuló, akit valaha tanított, és erősen biztatott, hogy kezdjek valamit a matematikai képességeimmel a karrieremben. De a szívem szerint misszionárius akartam lenni, és elérni a világ eléretlen embereit, ezért úgy döntöttem, hogy feladom a teljes tandíjat fedező ösztöndíjamat, és inkább a Biblia Főiskolára megyek. Ezt azért említem, mert dicsőséget akarok adni Istennek, aki megajándékozott ezekkel a matematikai képességekkel, hogy megérthessem a rejtélyt és a Nagy Nyomorúság „napjainak megrövidülését”, amiről Jézus a Máté 24-ben beszélt.

Szeretném megosztani veletek, mi történt 2000 decemberében, ami ahhoz vezetett, hogy megírtam és befejeztem a Rapture Rejtvénykönyvet. Ez a könyv egy folyamatban lévő munka volt, és 2012-ben kezdtem el írni. Tehát több mint 13 évig tartott befejezni. Még mindig bővítem a könyvet apró részekkel, ahogy az Úr továbbra is megmutatja nekem a dolgokat. 2001 januárjában kezdtem el tanulmányozni és kutatni, így több mint 25 évbe telt, mire a kirakós minden darabját a helyére raktam.

Szóval, vissza 2000 decemberébe. Ekkor kezdte az Úr kirakni nekem a kirakós darabjait. Akkoriban fogalmam sem volt, hogy egy kirakós darabkáit adja nekem, és csak 2013 februárjában fogom végre megfejezni. Tizenkét éven át annyira zavartnak éreztem magam, mintha az Úr valahogy becsapott volna, mert nem értettem, hogy csak kirakós darabokat ad nekem, amelyek mind összeállnak, hogy nagyon konkrét dátumokra mutassanak az elragadtatás eseményeire és Krisztus második eljövetelére a Földre. 2000 decemberétől 2012 decemberéig azt hittem, az Úr megmutatja nekem az elragadtatás dátumát, és nem vettem észre, hogy csak egy nagy kirakós darabjait adja nekem, amelyek végül mind összeállnak.

Így hát 2000 decemberében, miközben imádkoztam, az Úr eljött hozzám, és azt mondta, hogy úgy

jön el hozzám, ahogy Salamonhoz is, és egy dolgot fog adni nekem. Azt mondta, hogy gondoljam át alaposan, mielőtt döntök, mert bármit megad, amit kérek Tőle. Miután egy ideig mérlegeltem, mit kérjek, két legnagyobb vágyammal tértem vissza Hozzá. Az első az volt, hogy amikor az ítélet napján elé állok, tiszta szívvel álljak elé, és hogy elégedett legyen azzal, ahogyan éltem az életemet. A második legnagyobb vágyam az volt, hogy az életemet arra használja fel, hogy emberek millióit érje el az Ő országa számára. Nem tudtam eldönteni, melyik vágy a nagyobb, amíg eszembe nem jutott az a vers, amely azt mondja, hogy megnyerheted az egész világot, de elveszítheted a saját lelkedet. Arra gondoltam, hogy lehetséges, hogy megnyerem a világot Krisztusnak, és eközben elveszítem a saját lelkemet. Így azt mondtam az Úrnak, hogy ha csak egy dolgot választhatnék, az az első lenne. Azt mondta, hogy bölcsen választottam.

Aztán megkérdezte tőlem: „Ha te vagy a legkisebb az én országomban mindörökké, és ha mindenki az egész örökkévalóságban keveset gondol rólad, de ha én elégedett vagyok veled, az rendben lenne számodra?” Ez egy nagyon nehéz kérdés volt számomra, mivel azt akartam, hogy nagynak tartsanak az Ő országában, és nem akartam, hogy bárki lenézzen, különösen nem az örökkévalóságban. De rájöttem, hogy az igazán fontos az, hogy az Úr elégedett legyen velem, és hogy nem számít, ha bárki más az. Így végül azt mondtam neki: „Igen, ez rendben lenne nekem.”

Röviddel ezután álmodtam a nagymamámról, aki körülbelül 9 évvel korábban halt meg. Nagyon közel álltam hozzá, és óriási hatással volt az életemre. Az álom annyira valóságos volt, mintha az egész éjszakát csak vele és vele beszélgettem volna. Amikor felébredtem, olyan boldog voltam, mintha tényleg vele lettem volna. Gyakran csináltunk együtt rejtvényeket. Ő imádott rejtvényeket fejteni. Én akkoriban nem szerettem annyira a rejtvényeket, de szerettem vele időt tölteni, ezért csatlakoztam hozzá ezekben a hatalmas rejtvényekben, amelyek hetekig tartottak. A rejtvények iránti szeretetem a közösen töltött órák alatt kezdődött. Akkor még nem tudtam, hogy az Úr hamarosan rám bízza minden idők legnagyobb rejtvényét, és hogy nekem fogja adni a kirakós első darabját.

Röviddel az álom után az Úr szólt hozzám, és azt mondta, hogy január 1. a pogányok trombitaünnepét és az új évezred kezdetét jelképezi. Nem voltam túlságosan érdeklődő a bibliai próféciák iránt, de hallottam a trombitaünnepről, és tudtam, hogy egyes keresztények azt tanítják, hogy az elragadtatás a trombitaünnepen fog történni, ezért azon tűnődtem, vajon az Úr azt mondja-e nekem, hogy az elragadtatás január 1-jén fog történni, ami már csak napok múlva lesz. Nagyon izgatott voltam. Semmi sem történt, és azon tűnődtem, mit ért ez alatt. Január 4-én, hajnali 1 óra körül az Úr szólt hozzám, és ezeket a szavakat mondta: „Olyan leszel, mint Keresztelő János, és írsz majd valamit, ami segít megmenteni emberek millióit az eljövendő megtévesztéstől. Ahogyan az én hangom olyan, mint a trombita, és a teremtés utolsó napja, amelyről beszéltem, a hatodik volt... napon, úgy a hatodik nap végén és a hetedik nap kezdetén is megszólal az utolsó trombita. Várjatok, hogy eljövök hozzátok a hatodik nap végén.” Emlékszem, hogy felébresztettem a férjemet, és elmondtam neki, mit mondott nekem az Úr. Aztán lementem a földszintre, felhívtam a szüleimet és az Amerikában élő nővéreimet, és elmondtam nekik, mit mondott az Úr. Teljesen le voltam nyűgözve. Emlékszem, úgy éreztem magam, mint Mária, amikor az angyal megjelent neki, és azt

mondta neki, hogy Jézust, Isten Fiát fogja életet adni. Azt gondoltam, miért pont engem választott ki az Úr? Nem vagyok senki különleges, csak egy átlagos ember. Az Úr nemcsak a szívem első vágyát teljesítette, hanem a másodikat is. Arra fog felhasználni, hogy segítsen emberek millióit megmenteni.

Írtam egy levelet, és elküldtem sok végidőki próféciaival foglalkozó szolgálatnak és ismerősömnek, elmondva nekik, hogy az elragadtatás január 6-án végén vagy január 7-én elején fog bekövetkezni. Azt feltételeztem, hogy ezt mondja nekem az Úr, és hogy valahogy pusztán a levél megírásával emberek milliói ismerhetik meg az Urat. Akkoriban fogalmam sem volt, hogy csak kirakós darabokat ad nekem, és elindít egy 25 éves utazást. Január 6-án vártam, és éppen egy csodálatos beszélgetést folytattam az Úrral. Emlékszem, hogy éjjél előtt mondtam Neki, hogy kezdek álmos lenni, és megkérdeztem, mikor jön el. Azt mondta, várjak még egy kicsit. Éjjél után néhány perccel a kanapémon ülve kinéztem az ablakon, amikor hirtelen az egész testem hevesen remegni kezdett. Ez talán egy percig tartott. Hirtelen kezdődött és hirtelen véget ért. Az első gondolatom az volt, hogy talán a Krisztusban meghaltak feltámadtak, és most mindjárt elragadtatunk. Megkérdeztem az Urat, mi ez a remegés, és azt mondta, hogy csak várjak. Nagyjából egy perccel később a testem ismét hevesen remegni kezdett. A második remegés alatt bizsergetni kezdett a szám, mint amikor elalszik a lábad, de az érzés a számban volt, különösen az ajkaim körül. Megkérdeztem az Urat, miért bizseregnek az ajkaim, és Ő azt mondta, hogy ez azt jelenti, amikor... **Ézsaiás látta az Urat** és a parázs ajkait érintette, és **bűne engesztelést nyert**. A remegés hirtelen megszűnt. Teljesen letaglózott, és azon tűnődtem, mit jelenthet mindez. Vajon csak most történt meg az elragadtatás, és engem otthagytak? Annyi kérdésem volt. Éreztem, ahogy az Úr szerető karjaival átölel, és mintha átölelné. Biztosított a szeretetéről irántam, és azt mondta, hogy tanulmányoznom kell a zsidó ünnepeket, és hogy lefeküdhetek.

Azt feltételeztem, hogy másnap reggel mindent elmagyaráz, ezért lefeküdtem és elaludtam. A következő nap jött és ment magyarázat nélkül. És minden nap jött és ment közel 12 éven át magyarázat nélkül. Tudtam, mit mondott az Úr, tanulmányoztam az ünnepeket, és próbáltam mindent kitalálni, de egyszerűen nem ment. Nagyon egyedül és zavartan éreztem magam ez alatt a 12 év alatt, és az Úr csak azt mondta, hogy várjak, és hogy egy napon minden kérdésemre választ kapok, és mindent megértek. Az egyetlen dolog, ami igazán történt ez alatt a 12 év alatt, az volt, hogy a Születés Templomát 2002 tavaszán, 1290 nappal a 2005-ös engesztelési nap előtt kirabolták. Az Úr megmutatta nekem, hogy ez a templomerőd volt, amelyet fegyveres erők meggyaláztak, és ez volt a szent hely, amelyre Jézus a Máté 24-ben utalt. Tudtam, hogy egy napon ott fog bekövetkezni a pusztító utálatosság. Ezen kívül tudtam, hogy a hetedik... nap jelentős volt, és azt is felfedeztem, hogy a teremtés óta eltelt 6000 év végén élünk, készen állva az új évezred kezdetére. Még mindig nem tudtam, hogy ezek a dolgok mind egy kirakós darabjai.

Az Úr 2012 júliusában kezdett újra beszélni hozzám ezekről a dolgokról, amikor megkérdezte, hogy készen állok-e táncolni Vele. Elvezetett engem a hetedikhez a sátoros nap. 2012 augusztusában ekkor indítottam el a YouTube-csatornámat. Ismét azt feltételeztem, hogy Ő azt mondja nekem, hogy az elragadtatás a hetedik napon fog bekövetkezni. a sátoros napján. Amikor nem így történt, dühös

lettem, és megkérdeztem az Urat, hogy miért csap be engem. Néhány napnyi dühös és fájdalmas időszak után visszatértem az Úrhoz, és elmondtam neki, hogy sajnálom a szörnyű hozzáállásomat, és kértem a bocsánatát. Megkérdezte, hogy készen állok-e folytatni. Megdöbbentem. Azt hittem, végem van, és ez az egész csak valamiféle próba, hogy lássák, engedelmeskedem-e és követem-e Neki, még akkor is, ha úgy tűnik, hogy becsap engem. Így hát azt mondtam neki, hogy igen, készen állok folytatni – még mindig teljesen tudatában annak, hogy ezek a dolgok csak kirakós darabok, amiket adott nekem, és amelyek végül néhány évvel később értelmet nyernek. A következő dátum, amire mutatott, a hetedik volt. Hanuka napja. Biztosan már sejtet – azon a napon sem történt semmi. De ekkorra már kezdtem érezni, hogy ez vezet valahova.

2013. február 14-én elmentem a szolgálati központomba, és valaki bejött az irodámba, és adott nekem egy ajándékot. Azt mondták, hogy valaki éppen most járt ott, és kérte, hogy adja át nekem az ajándékot. Az egyik lányom velem volt az irodában, és megkérdezte, mit gondolok, mi ez. Csak kiböktem: „Ez egy kirakós.” Fogalmam sincs, honnan tudtam, de egyszerűen éreztem, hogy ez egy kirakós, pedig még soha nem kaptam ajándékba kirakós játékot. Kinyitottam, és valóban, kirakós volt. Azt gondoltam, ez furcsa. Nincs neve. Fogalmam sincs, kitől kapta. Hazamentem, és néhány óra alatt összeraktam. Ez volt a legfurcsább kirakós, amit valaha csináltam, sarok- vagy széldarabok nélkül, és minden darab különböző alakú és méretű volt. Néhány darab hatalmas volt, mások aprók.

Gyönyörű kirakós volt, és ahogy ránéztem, éreztem az Úr jelenlétét. Emlékeztem a nagymamámra és az álmomra. Rájöttem, hogy Valentin-nap van. És ekkor jöttem rá, hogy ez az egész egy kirakós, és az Úr csak darabonként adja a kezembe, hogy egy nap minden összeálljon és tökéletesen értelmet nyerjen.

2013 februárjának ugyanebben a hónapjában jelentette be Obama úr a jeruzsálemi tervét. Néhány próféciákat hirdető weboldalon sokat beszéltek arról, hogy esetleg a Templom-hegyen áll, és az a pusztító utálatosság. Elkezdtem olvasni, hogy egyesek szerint 2009 volt Dániel hetvenedik évének kezdete. héten, és látta, hogy Mr. Obamát a hetedik napon Nobel-békedíjassá választották 2009-ben, a sátoros napján, majd a kiszlév 24. kezdete előtt néhány órával átvette a díjat. Láttam, hogy a Haggeus 2 pontosan ezekre a dátumokra mutat, amikor az Úr megrázza az eget és a földet, és minden nép vágyottságát magához hozza. 1260 napot számoltam attól kezdve, hogy Obama urat Nobel-békedíjassá választották, és elérkeztem 2013. március 22-ig. Azt mondtam magamnak, ha

Obama úr Betlehembe megy, és ezen a napon a Születés Templomában lévő barlangnál áll, akkor az a pusztító utálatosság, és ez azt jelenti, hogy a pusztítás közvetlenül utána következik, amelynek magában kellene foglalnia az elragadtatás eseményét is. De akkoriban Obama úr csak a jeruzsálemi látogatásról beszélt, és semmit sem a betlehemi látogatásról. Amikor végre bejelentette a tervét, hogy elmegy a Születés Templomába, nem tudtam elhinni. Végre megtörtént.

Néhányan talán azon tűnődtek, hogy a fenébe lehet az Úr szemében utálatos, hogy Mr. Obama a barlangnál állt, és hogyan állította meg a napi áldozatot. Nos, minden egyes nap, több százan és

gyakran...A világ minden tájáról emberek ezrei állnak sorba a Születés templománál, hogy áldozatot mutassanak be.phálaadást és hálaadást az Úrnak, amiért eljött a földre, hogy megfizessen bűneikért és ajándékot adjon nekik örök élet. Ez egy olyan áldozat, amely kedves az Úrnak. Azon a napon, amikor Mr. Obama és kísérete odament, senki másnak nem volt szabad belépnie. A dicséret és a hálaadás áldozata azon a napon megszűnt, és biztosíthatom Önöket, hogy nem azért ment oda, hogy dicséretet vagy hálát adjon Jézusnak a földre jöveteléért. Bár nem tudjuk, mi történhetett, miközben a barlangnál állt, abban biztos vagyok, hogy a szíve nem volt alázatos, és nem mondott hálát Jézusnak, és nem ismerte el őt Úrként. Biztos vagyok benne, hogy egy napon mindannyian pontosan tudni fogjuk, hogy mit mondott Mr. Obama, akár hangosan, akár csak a magángondolatában, ami annyira utálatos volt az Úr számára azon a napon. Bármilyen is volt az, annyira utálatos volt az Úr számára, hogy elindított egy 40 napos visszaszámlálást Amerika és a világ nagy részének pusztulásáig.

Miután ez az utálatosság megtörtént, az Úr a hetedik helyre mutatott nekem Kovásztalan Kenyér napja. Számoltam a napokat, és láttam, hogy az 1260 és 1335 napos számlálásnak 40 nappal az utálatosság bekövetkeztétől a pusztítás bekövetkeztéig kell kezdődnie – 40 napos kegyelmi időszakot adott Amerikának, ahogyan Ninivének is. 1290 napot számoltam attól a naptól kezdve, utálatos dátum, és 2016-ban elérte a Trombiták Ünnepe. 1260 napot számoltam a hetedikről A kovásztalan kenyér napja volt Isten naptárában, és 2016-ban elérte az engesztelés napját.én1335 napot számolt ugyanattól a naptól, és elérte a Hanuka kezdetét 2016-ban. A Dániel 12 azt mondja, hogy akik elérik az 1335 nap végét, azok áldást nyernek, a Haggeus 2 pedig azt mondja, hogy egészen a huszonnegyedikéig a kilencedik napján Egy hónapban, vagyis Hanuka előestéjén nem találnak gyümölcsöt a fügefán, de ettől a naptól kezdve áldottak leszünk. Az áldott nap a Hanuka első napja egy 1335 napos számlálás végén. Minden szám illik. Annyira izgatott voltam.

De 2013. május 2-a eljött és elmúlt mindenféle elragadtatás vagy pusztítás nélkül. Ismét annyira össze voltam zavarodva. De túl sok darab illett össze a kirakósból ahhoz, hogy csak úgy kidobjam a kirakóst, és azt mondjam, hogy nem stimmel. Valamit biztosan hiányolnom kellett, de mi is volt az?

Körülbelül 5 hónappal később, 2013 októberében, ismét kifejeztem csalódottságomat az Úrnak, és megkérdeztem Tőle, hogy miért nem jött el, amikor a Szentírás olyan világosan 2013. május 2-ra mutatott. Azt mondtam: „Ninive megbánta bűneit, te pedig elhalasztottad az ítéletedet. Ez a rejtély csak akkor van értelme, ha Amerika megbánta bűneit, de ők nem bánták meg bűneiket, akkor miért halogattad az ítéletedet?” Az Úr így válaszolt: „Biztos vagy benne, hogy nem volt bűnbánat?” Azt mondtam: „Igen, egészen biztos vagyok benne, hogy hallottam volna róla, ha Amerika megbánta volna bűneit.” Azt mondta: „Valami fontosat kihagysz. Találd meg.” Ez reményt adott nekem – talán én is kihagytam valamit. Beírtam a Google-be valami olyasmit, hogy „Amerika megtér 2013 májusában”, és találtam egy oldalt, ami egy 3 napos ima- és böjtidőszakról beszélt, ami április 30-án kezdődött és 2013. május 2-ig tartott. 2013. április 24-én a világ egyházainak vezetői egy 3 napos böjtöt hirdettek, és legalább 28 nemzet vett részt ezen a böjten. Láttam, hogyan kiáltottak a hívők a világ minden tájáról az Úrhoz ezen a 3 napon, kérve, hogy irgalmazzon Amerikának. Április 30.

Amerikában a bűnbánat nemzeti napja és május 2-a volt volt Amerikában a Nemzeti Imádságnap. Világszerte kiáltás szállt fel az Úrhoz 3 napon keresztül, kérve Istent, hogy irgalmazzon Amerikának a 40 napos próbaidő végén. Sírtam. Nevettem. Megtaláltam a hiányzó darabot. Aztán az Úr azt mondta: „Emlékezzél Eszterre!” Arra gondoltam, hogy ő a kiválasztott szűz menyasszony, aki Krisztus menyasszonyát képviseli, és hogy arra kérte népét, hogy böjtöljenek 3 napig, mert mindannyian meg fognak ölni. A böjt harmadik napján kockáztatta az életét, és a Királyhoz fordult, hogy megpróbálja megmenteni népét a pusztulástól, és végül kérése teljesült, és népe megmenekült. Láttam Jónás és Eszter történetének előképét, és rájöttem, hogy az Úr késlelteti az ítéletét. Aztán láttam a Máté 25-ben és a Jelenések 10-ben, hogy ez a késedelem megtalálható a Szentírásban. Így hát elhatároztam, hogy kitalálom, mikor ér véget ez a késedelem.

Minden jel arra utalt, hogy 2016 lesz Daniel hetvenedik évének vége. hét. Az Úr egyszerűen csak késleltette az ítéletét, ahogy Máté 25-ben és a Jelenések 10-ben megmondta, és lerövidítette a nyomorúság napjait, ahogy Máté 24-ben megmondta.

Amikor érkezett és elmúlt a 2016-os Hanuka, azt hittem, vége mindennek. Nyilvánvalóan nem Dániel hetvenedik évében jártunk. Még egy hét sem telt el, és ezek az események, amelyek 2009 és 2013 között történtek, biztosan csak előképei voltak annak, ami a jövőben fog történni. De valahogy tudtam, hogy ez nem helyes, és tudtam, hogy az Úr megmutatta nekem ezeket a dolgokat, és hogy még mindig hiányzik valami.

Azóta már több mint 9 év telt el. Több mint 9 éve próbálom kitalálni, hol tartunk Isten idővonalán. Úgy hiszem, a két megrázás, amit 2001. január 7-én éjjel kaptam, a Kürtzengés ünnepének hetedik napjára és a három nappal későbbi engesztelés napjára volt hivatott mutatni. Dániel hetvenedik hetében minden nap egy-egy évnek felel meg. Az első megrázás, amit azon az éjszakán kaptam, a kirakós hetedik évét jelképezi. Ha elolvassátok a könyvemet, látni fogjátok, hogy 2016 volt a kirakós hetedik éve. De ahogy az Ószövetségben kétszer is láttuk előre vetítve egy hétéves időszakot, amelyet megdupláztak (Jákob és József történetei), és az Ószövetségben kétszer is láttuk, ahol a kovásztalan kenyér ünnepét és a sátoros ünnepet hét napról tizennégy napra duplázták meg, úgy hiszem, hogy az Úr Dániel hetvenedik hetét is két hétéves időszakra dupláztta meg, ahelyett, hogy csak egyre. A Jubileumok könyvében látjuk, hogy Ádám és Éva hét évig voltak a kertben, mielőtt elbuktak. Úgy hiszem, hogy 2016, Dániel hetvenedik hetének első hetének vége volt a teremtéstől számított 6000 év vége. Úgy hiszem, hogy 2023 volt a Jubileum éve, és az ember bukásától számított 6000 év vége.

Az Úr azonban további 3 napot (évet) adott hozzá a csodálatos kirakóshoz. Ezt előre vetítette nekünk a Dániel könyve 1. fejezete, amikor Dániel és barátai egy hároméves képzési időszakon estek át, mielőtt beléphettek volna a király szolgálatába. Ezt vetítette előre nekünk a Hanuka története is, amikor a zsidó nép 3 évre a hegyekbe menekült, mielőtt a templomot megtisztították volna Hanuka idején, Kr. e. 165-ben.

A második hétéves időszak hetedik éve (2023) egy nagy megrázó esemény időszaka lett volna, de ezt áthelyezték a tizedik évre (2026), amely az engesztelés napját jelképezi. Ekkor látjuk az Urat,

és bűneink engesztelést nyernek, ahogyan Ézsaiás is látta az Urat, és bűnei engesztelést nyertek.

Ezt a 2016-tól kezdődő tízéves várakozást a Dániel 1. fejezete vetítette előre számunkra, amelyben Dániel és barátai tíznapos próbán esnek át, hogy ne szennyezzék be magukat. Egy másik tíznapos időszakot látunk a Jelenések könyve 2:10-ben, amelyben azok, akik hűségesek maradnak Krisztushoz, elnyerik az élet koronáját. A Jelenések könyve 14. fejezetében olvasunk azokról, akik nem szennyezik be magukat, akiket zsengeáldozatként ajánlanak fel az Úrnak, és elvisznek a mennyei Sion hegyére. A Zsidókhoz írt levél 12. fejezete erről a mennyei Sion hegyéről és azokról beszél, akik megmenekülnek az ég és a föld megrendülésének idején.

Úgy hiszem, hogy 2026 az „Úr napja”, és azok számára, akiket az első zsenge elragadtatásában elragadtatnak, ez lesz az az év, amikor színről színre látjuk Őt, és bűneinkért engesztelést nyerünk. Azoknak, akiket hátrahagynak, hogy elviseljék a Nagy Nyomorúságot, amelyet 3,5 évről mindössze 5 hónapra rövidítettek (lásd Jelenések 9 és Máté 24:22), 2027. január 1/2-ig, Isten naptárában a kislév huszonnegyedik napjáig kell várniuk, mielőtt elragadtatnának az Úrhoz.

Úgy hiszem, hogy az első jajnak és az első elragadtatásnak/aratásnak 2026. augusztus 15/16-án, az Újbor Zsengéjének Ünnepeén leszünk tanúi, majd a második jajnak és a második elragadtatásnak/aratásnak 2027. január 1/2-án, az új évezred kezdetén. Úgy hiszem, a harmadik jaj Krisztus második eljövetele lesz a földre a kéthetes hanuka menyegzői ünnep végén, és 2027. január 17-én fog megtörténni. Úgy hiszem, ezt az eseményt előre vetítette számunkra Krisztus feltámadása az első hónap tizenhetedik napján, és Noé bárkájának megállása az első hónap tizenhetedik napján. Úgy hiszem, Krisztus menyasszonyát Jézus királlyal együtt koronázzák meg a föld társuralkodóiként Hanuka hetedik napján, 2027. január 9-én, ahogyan azt előre vetítette számunkra a kiválasztott szűz, Eszter királynővé koronázása is azon a napon, amely később Hanuka hetedik napjává vált. Arra biztatlak, hogy olvasd el a könyvemet vagy a könyv összefoglalóját, hogy lásd, hogyan oldja meg a Szentírás ezt a rejtvényt, ami elvezet a Jelenések könyvében szereplő 3 jaj esemény pontos dátumaihoz. Isten áldjon meg, és várom, hogy hamarosan találkozzunk!